Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Illi v. Agesis inquit. qd si uirū illa meliorē hat
q̄ tu habes. utrū ne tuū an illi malis uirū. Hic mu
lier erubuit. Aspasia aū sermonē cū ipso xenop
honte instituit. Quo inqt xenophon. si uicin tu
us equū meliorē hat q̄ tuus sē. tuū ne equū malis
an illi? Illi inqt. Qd si fundū meliorē hat q̄ tu ha
bes. utrū tandē fundū brē uelis. Illū inqt. melio
rē scilicet. Qd si uxorē meliorē hat q̄ tu hs. utrū ma
lis. Atq; xenophon quoq; ipe tacuit. P aspasia quo
uīq; utrū inqt id in solū ñ respondit qd ego solum
audire voluero. ego mi dicā qd uīq; cogitaū. Illā et
tu mulier obtimū uirū uis bre. tu xenophon
uxorē habe lēissima maxime uis. q̄re n hoc pfe
cerius. ut neq; uir melior neq; femina lectior ī
trusit. profecto semp id qd optimū putabitis
ēe multo maxime requireis. Age g ut tu ma
rit sis q̄ optime. tu b q̄ optimo uiro nupta sit.
hic cū re b ñ dubius assensum ē. factū ē pp simi
litudinē. ut illud q. dubū uidet si qs separum
q̄ret. et id pceo pp rationē rogandi ocederet. Hoc
m sermo rus plimū socrates usus ē. pea q nihil
ipe affer re ad psuadēdū uolebat. s ex eo q. sibi
ille dedit q cū disputabat. aliqd ficē malebat.
tq ille ex eo q ea ocessisset nec ao appbare deb.